

Når det er sagt, er jeg nødt til at sige til justitsministeren, at hvis regeringens udtalelser vedrørende opløsning af rockergrupper skal tages alvorligt, må vi andre, der nu stemmer det her forslag ned, holde ministeren fast på de udtalelser. Og så forventer vi faktisk, at man lever op til det ansvar, man allerede har, og hvis man føler, man har brug for nogle flere paragraffer, at man så kommer til Folketinget hurtigst muligt og beder om dem.

Der er en anden grund til, at det her er betænkeligt at vedtage. Der står, at det skal gøres omgående. Jeg synes, at man skal lytte lidt til politiet i denne sag. Jeg lagde i hvert fald meget vægt på, at Københavns politidirektør, Hanne Bech Hansen, sagde, at lige i øjeblikket burde man nok ikke gøre det. Men det havde der jo heller ikke været noget i vejen for, hvis man havde taget Fremskridtspartiets ændringsforslag, for så kunne man have ventet på justitsministerens forslag. Det har man valgt ikke at gøre, men vi vil i hvert fald i Fremskridtspartiet holde et meget vågent øje med, hvordan justitsministeren agerer. Vi vil i hvert fald ikke afvise at stille justitsministeren både § 20-spørgsmål og samrådsspørgsmål senere hen ad vejen, for dette problem er simpelt hen for alvorligt til ikke at få løst. Så er det jo kedeligt, at vi nu står og skal stemme om et forslag, som ikke er velegnet til at løse problemet.

Arne Melchior (CD):

Jeg er ked af at forlænge mødet, om end det kun er for nogle få minutter, men tilhængerne af dette forslag skal altså ikke være alene om at udtale sig om sagen.

Jeg har før engang – det var i forbindelse med nazipartiet – forsøgt at få aktiveret denne udmærkede § 78. Rigsadvokaten kom dengang til det resultat, at det burde ikke ske fyldst, eftersom der var en betydelig procesrisiko, og tænk, hvis nazipartiet gik hen og vandt over staten! Det bøjede jeg mig naturligvis for.

Det samme argument vil jeg gerne gøre gældende her. Jeg er langtfra sikker på – ingen i denne sal kan være sikker på det – at man til tops i det danske retsvæsen kan vinde en sag, som forudsætter, at de nævnte rockergrupper er foreninger. Så vidt jeg erindrer, skal der for at bevise, at nogle mennesker har dannet en forening – der står udtrykkeligt foreninger, der står ikke grupper, organisationer eller lignende, der står foreninger – foreligge love, og der skal være kontingentbetaling, og der skal vælges en ledel-

se. Det vil temmelig sikkert, jeg kan ikke helt vide det, være nemt for rockergruppernes forsvarere i sådan en sag at vise, at denne gruppedannelse ikke opfylder reglerne for at blive benævnt forening. Sådan en risiko må vi simpelt hen ikke løbe af geskæftighed og letsindighed.

Så skal jeg endelig minde om en debat, jeg havde med hr. Helge Adam Møller i formiddags vedrørende § 78, stk. 5, hvori der kort og godt står: »Opløsningens retsvirkninger fastsættes nærmere ved lov.« En sådan lov findes ikke. Så svarede hr. Helge Adam Møller i formiddags, at den kan vi så få bagefter, efter at rockerne er blevet forbudt. Det skulle altså være lovgivning med tilbagevirkende kraft, skønt vi i adskillige årtier, ja i generationer, har haft den bestemmelse stående. Vi skulle hellere gribe i vor egen barm og sige: Hvorfor har vi ikke sørget for at skaffe denne lov?

Jeg mener, at det er helt uladsgjærligt at forbyde noget, uden at man kender retsvirkningerne af et forbud. Det er ikke hr. Helge Adam Møller værdigt at tro, at man kan gøre det. Han ved bedre. Derfor er der slet ingen mulighed for at støtte dette forslag.

Formanden:

Så er det hr. Bjørn Elmquist og derefter hr. Helge Adam Møller. Fru Pia Kjærsgaard vil som ordfører gerne summe op.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu har jeg siddet stille på min stol under alle disse beslutningsforslag, og det agter jeg også at blive ved med. Dog skal jeg gøre en kort bemærkning. Nå ja, det er ikke en trussel; det er et løfte til hr. Hans Engell blandt andre. Der er sagt meget om § 78. Jeg vil sige til hr. Arne Melchior, at som jeg opfatter stk. 5, så gælder det jo spørgsmålet om, at når dommen er faldet og man ved, hvad virkningerne skal være, så skal de gennemføres ved lov. Jeg tror ikke, det er en lov, der skal gælde på forhånd. Men det er nu en juridisk diskussion, som jeg ikke synes vi skal kaste os ud i her i Folketinget.

Men grunden til, at jeg tager ordet nu, er, at jeg fristes til at kalde alle dem, der nu løber med det her forslag, for lemminger. I april måned, da folk sagde: Nu må Folketinget gøre noget ved de rockere, udtalte jeg et eller andet sted som en tør konstatering – ikke som lovgiver eller noget som helst, men som en tør konstatering – at det var en sag efter grundlovens § 78 for vores